

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 509/2020
13.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђидић, адвокат из ..., против туженог "Крушевацпут" а.д. Крушевац, чији је пуномоћник Миљан Перовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Краљеву и Основног суда у Крушевцу, у седници одржаној дана 13.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ** надлежан Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Тужилац је дана 11.09.2018. године, поднео тужбу Основном суду у Крушевцу против туженог "Крушевацпут" а.д., Крушевац, ради исплате зараде, регреса и накнаде за исхрану у току рада за период од 05.09.2015. године до 31.12.2017. године, укупном износу од 881.472,00 динара.

Основни суд у Крушевцу се решењем П1 157/20 од 26.05.2020. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да по правноснажности решења списе достави Привредном суду у Краљеву, као стварно надлежном суду. У образложењу тог решења навео је да је Привредни суд у Краљеву над туженим отворио стечајни поступак у складу са унапред припремљеним планом реорганизације, решењем Рео 5/2014 од 29.04.2014. године и да је решење о усвајању Унапред припремљеног плана реорганизације постало правноснажно дана 06.08.2014. године, те да рок од 9 година за намирење поверилаца класе VII, у коју класу спадају потраживања запослених, износи 9 година, те да није истекао.

Привредни суд у Краљеву није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 363/2020 од 16.10.2020. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности између судова разне врсте, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ 116/08, ...113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...

87/2018), Врховни касациони суд је утврдио да је за суђење у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/2014 од 29.04.2014. године, ставом првим изреке, отворен је стечајни поступак над стечајним дужником "Крушевацпут" а.д., Крушевац (овде туженим), ставом другим, потврђено у свим класама усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације, а ставом трећим, обустављен стечајни поступак над наведеним стечајним дужником.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. У смислу става 3. те одредбе Закона, основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима, споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом, споровима поводом задовољења стамбених потреба на основу рада.

Закон о уређењу судова, у одредби члана 25. став 1. тачка 1. прописује да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са станком у односу материјалног супарничарства. Сходно одредби члана 25. став 1. тачка 4. истог закона, између осталог, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Привредни суд, у првом степену, сходно одредби члана 25. став 2. Закона о уређењу судова, води поступак стечаја и реорганизације.

Законом о стечају ("Службени гласник РС" бр. 104/09, 99/11 и 72/12), уређени су услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима, па је одредбом члана 1. став 2. одређено да се стечај, у смислу тог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица (став 3. истог члана), а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4.). Одредбом члана 167. став 4. Закона о стечају, прописано је да правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака "у стечају".

Према томе, доношењем решење којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања Унапред припремљеног плана реорганизације, што је овде случај, стечајни поступак се обуставља у целости, а у односу на правно лице, ранијег стечајног дужника, престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка. Због тога, нема места примени одредаба Закона о уређењу судова у погледу

стварне надлежности привредног суда у споровима поводом стечаја или реорганизације, у овом случају. У конкретном случају, не ради се о спору насталом у току и поводом стечајног поступка, нити о спору поводом реорганизације, јер у овој парници није спорно да ли тужилац има или нема потраживање према тужиоцу које је доспело до усвајања плана и које му планом није признато или није признато у целости, већ је предмет спора потраживање на име разлике у заради, регреса и исхране у току рада, које је доспело након периода обухваћеног планом реорганизације и за које је тужба поднета после обуставе стечајног поступка над туженим, сада активним привредним субјектом.

Из наведених разлога, за суђење у овом предмету стварно је надлежан основни суд, у смислу одредбе члана 22.тачка 3. Закона о уређењу судова, у конкретном случају Основни суд у Крушевцу.

На основу изнетог, применом одредбе члана 22.став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић